

Aleg 18

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o obowiązku właścicieli domów w gminie Zamarstynów, pow. lwowskiego, wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami gminnymi i o uprawnieniu gminy Zamarstynów pobierania taksy za to połączenie.

Wysoki Sejmie!

Gmina Zamarstynów wniosła za pośrednictwem Wydziału powiatowego we Lwowie petycję do Wydziału krajowego o wyjednanie ustawy krajowej o obowiązku właścicieli domów w gminie Zamarstynów, powiatu lwowskiego, wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami gminnymi i o uprawnieniu gminy Zamarstynów pobierania taksy za to połączenie.

Potrzebę powyższej ustawy uzasadnia gmina i Wydział powiatowy w następujący sposób:

Korzystając z regulacji rzeki Pełtwi, wobec tego, że stare koryto Pełtwi, przechodzące wzdłuż najgęściej zaludnionej części Zamarstynowa ma służyć za główny kolektor kanalizacji miasta Lwowa, weszła gmina Zamarstynów, stanowiąca poniekąd przedmieście Lwowa, w układ z gminą miasta Lwowa, względem budowy tej części kanalizacji m. Lwowa wspólnym kosztem i dla wspólnego użytku Lwowa i Zamarstynowa. Koszt budowy głównego kolektora, przypadający według tego układu do pokrycia na gminę Zamarstynów, obliczony został na 168.000 koron, koszt kanalizacji południowej części Zamarstynowa przy starej Pełtwi, obliczono w przybliżeniu na około 240.000 koron. Jest przeto rzeczą naturalną, iż gmina Zamarstynów mogłaby przystąpić do takiej budowy tylko w takim razie, gdyby miała zapewnione źródło oprocentowania i amortyzacji kapitału, jaki wypadłoby wyłożyć na tę inwestycję t. j. gdyby ustawą krajową na właścicieli przyległych realności nałożony był obowiązek połączenia swoich domów z kanałem gminnym, a gmina ażeby była uprawnioną do pobierania od nich opłat za te połączenia.

Jakie źródło dochodu uważa gmina za najwłaściwsze, gdy bowiem nie cała gmina zostanie skanalizowana, musiano odstąpić od zamiaru nałożenia dalszych dodatków do podatków bezpośrednich i uchwalono wymiar taksy za połączenie kanałowe w stosunku do zabudowanej powierzchni każdego domu i każdej konsygnacji.

Projekt wspomnianej ustawy, wzorowany na ustawach kanałowych miast Bochni, Nowego Sącza i Tarnopola, uchwaliła Rada gminna na posiedzeniach w dniu 14. sierpnia i 18. grudnia 1913.

Uchwały te zostały po myśli § 86. ust. gm. — należycie w gminie ogłoszone i nie wniesiono przeciw nim żadnego protestu.

Po myśli § 100 ust. gm. uchwały powyższe podano do wiadomości Rady powiatowej we Lwowie, która uchwałami swemi z dnia 25. września i z dnia 30. grudnia 1913 postanowiła je przedłożyć Wydziałowi krajowemu z przychylną opinią.

Wydział krajowy, uznając słuszność motywów, które skłaniają Reprezentację gminną w Zamarstynowie do starania się o ustawę kanałową, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony : projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy :

Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca :

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia o obowiązku właścicieli domów w gminie Zamarstynów, pow. Lwowskiego, wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami gminnymi i o uprawnieniu gminy Zamarstynów pobierania taksy za to połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam :

§ 1.

Każdy właściciel domu w obrębie gminy Zamarstynów obowiązany jest na wezwanie Zwierzchności gminnej odpływ ścieków i opadów atmosferycznych ze swej realności połączyć za pomocą kanału domowego z istniejącym kanałem gminnym.

Właściciele domów o kilku frontach mogą być zobowiązani do wybudowania kilku kanałów i połączenia ich z kanałami gminnymi wzdłuż frontów.

Zwierzchność gminna może również wydać takie wezwanie wówczas, jeżeli kanały gminne mają być dopiero wybudowane, a to w tym celu, by kanał domowy mógł być zbudowany równocześnie z kanałem gminnym.

§ 2.

Koszta budowy kanału domowego aż do dziesięciu metrów od zewnętrznej linii tej ściany domu, która stoi najbliżej kanału publicznego, ponosi właściciel domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad dziesięć metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak, ze względu na stosunki miejscowe, okazała się potrzeba poprowadzenia kanałów domowych przez obcy grunt lub zabudowaną przestrzeń, właściciel tychże, o ile dobrowolna ugoda nie dojdzie do skutku, obowiązany jest na żądanie gminy, zezwolić za odpowiedniemi odszkodowaniem na taką budowę kanałów domowych na swej realności.

Co do właściwości władz i sposobu postępowania przy wywłaszczeniu, oraz co do oznaczenia odszkodowania i przeprowadzenia wywłaszczenia należy zastosować analogiczne przepisy krajowej ustawy wodnej.

Odszkodowanie i koszta wywłaszczenia na rzecz budowy kanałów domowych ponosi gmina, której obowiązany do budowy tych kanałów domowych właściciel domu winien jest zwrócić część odszkodowania i kosztów wywłaszczenia, a to w granicach ustanowionych w pierwszym ustępie tego paragrafu.

4

§ 3.

Rodzaj konstrukcyi i wielkość kanałów domowych ustanowi Zwierzchność gminna jako władza budownicza.

Jeżeli właściciel domu nie zastosuje się do wydanego w myśl § 1. wezwania, natenczas przysługują Zwierzchności gminnej środki z ustawy budowlanej z 13/10 1899 Dz. ust. kr. Nr. 133, uzupełnionej nowelami z 15/5 1907 Dz. u. kr. Nr. 57 i z dnia 22/6 1909. Dz. u. kr. Nr. 91.

§ 4.

Gmina Zamarstynów uprawniona jest za bezpośrednie lub pośrednie połączenie kanałów domowych z kanałami gminnymi pobierać takse na cele gminne.

§ 5.

Wysokość taksy ustanawia się na 75 hal. za każdy metr kwadratowy zabudowanej przestrzeni domów mieszkalnych, na 35 hal. za każdy metr kwadratowy zabudowanej przestrzeni budynków, przeznaczonych w całości lub w znaczniejszej części na warszaty albo fabryki, zaś na 20 hal. za każdy metr kwadratowy budynków przeznaczonych w całości lub w znaczniejszej części na cele gospodarcze i na stajnie.

Jeżeli dom o kilku frontach połączony ma być kilkoma kanałami z kanałem gminnym, wówczas za każde połączenie płaci się tylko odpowiednia część taksy, przypadającej od całego domu.

Zabudowana przestrzeń oblicza się w ten sposób, że ilość metrów kwadratowych zabudowanej płaszczyzny mnoży się przez liczbę kondygnacyi.

§ 6.

Piwnice i strychy należy liczyć przy wymiarze taksy tylko wówczas, jeżeli przeznaczone są na mieszkanie i warszaty albo służą do celów fabrycznych.

§ 7.

Do opłaty taksy obowiązany jest właściciel domu, względnie budujący dom, którego kanał domowy bezpośrednio lub pośrednio ma być lub jest połączony z kanałem publicznym.

§ 8.

Obowiązkowi uiszczenia taksy w myśl § 5. i 6. podlegają zaraz po wejściu w życie niniejszej ustawy, budynki już istniejące, nowo wybudowane, dobudowane lub przebudowane, jeżeli są już z kanałem publicznym połączone, budynki zaś z kanałem publicznym nie połączone dopiero z chwilą gdy to połączenie nastąpi.

Jeżeli przy budynkach podlegających już takse nastąpią przez przebudowanie, dobudowanie lub nową budowę zmiany, pociągające za sobą wyższy wymiar taksy, potrącić należy przy wymiarze takse poprzednio uiszczoną.

§ 9.

Od nowo zbudowanych lub przebudowanych budynków oblicza się takse przy komisji odbyć się mającej w myśl § 41. ustawy z dnia 13/10 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 133 i nowel z 15/5 1907 Dz. u. kr. Nr. 57 i z dnia 22/6 1909, Dz. u. kr. Nr. 91. a to na podstawie planów i znalezionej na miejscu stanu rzeczy, co uwidocznionem zostanie w odnośnym protokole.

Od istniejących zaś budowli oblicza takse Zwierzchność gminna na podstawie komisyjnego zbadania stanu rzeczy.

§ 10.

Powyzsza taksa winna być uiszczoną 30 dni po prawomocności wymiaru a to pod rygorem przewidzianym w § 12.

§ 11.

Radzie gminnej przysługuje prawo w wypadkach uwzględnienia godnych przyznać ulgi w zastosowaniu niniejszej ustawy.

§ 12.

Wymiaru i poboru taksy dokonują organa gminne.

Taksey nieuiszczone w terminie będą ściągane na podstawie wykazu zaległości, potwierdzonego przez władzę polityczną I. instancyi, albo w myśl § 4. cesarskiego rozporządzenia z 20/4 1854 Dz. u. p. Nr. 96, lub w drodze sądowej.

§ 13.

Spory, powstałe wskutek zarządzeń wydanych przez Zwierzchność gminną na podstawie tej ustawy, będą rozstrzygane w przepisany toku instancyi władz autonomicznych.

§ 14.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 15.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

